

Lyrikk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

Da jeg var 16 år og gikk på reallinjen på gymnasen, ble jeg kjent med en lyriker. Jeg tror det begynte med at jeg var frekk i kjeften og mente noe om et dikt han hadde på trykk i Dagbladet. «Høyt klinger lys» hadde han skrevet om inntrykket av en skarp vinterdag. Jeg hadde jo aldri hørt lyden av lys, og mente at slikt ikke fortjente å komme på trykk. Lyrikeren ble forbannet og tok meg med på tur, både bokstavig og billedlig talt. Han utfordret grundig naturvitenskapens verdensbilde, og fikk meg til å erkjenne at det kanskje ikke er så mye vi vet på vår ensomme seilas et sted i kosmos. Det var lite av det han syntes var viktig, som var pensum på reallinjen. Han stilte de store spørsmålene, fortalte om de klassiske mytene, undret seg over gamle navn på torvmyrer, plukket blomster og kjente dem på navn, refe-

rente kulturdebatten, leste dikt og fortapte seg i stjernehimmelen. Jeg tok realartium og gjennomførte etterpå et studium preget av naturvitenskap.

Som allmennlege, har jeg siden vært glad for det humanistiske perspektivet lyrikeren ga meg på mange spaserturer langs støvete landeveier på midten av sekstitallet.

Jeg leser langsomt, – og da er dikt overkommelige. Dagens dikt er av Wislawa Szymborska, polsk nobelprisvinner fra 1996. Den som blar gjennom diktsamlingen «Utsikt med et sandkorn», vil noen kanskje i likhet med meg finne noe å glede seg over. Her et inntrykk fra et legekontor:

Sigurd Førre

PLAGG

Du, vi, dere tar av
frakker, kåper, jakker, bluser
av ull, bomull, polyester
og legger, henger, kaster
skjørt, bukser, sokker, undertøy
over stolrygger, skjermbrett-vinger;
foreløpig, sier legen, ingenting alvorlig,
kle på Dem igjen, ta det med ro, reis,
ta i så fall, ved sengetid, etter maten,
kom igjen om et halvår, et år, halvannet;
og du som tenkte, og vi som var redde for,
og dere som antok, og han som hadde mistanke om;
på tide å knytte, å kneppe

med ennå skjelvende hender
skolisser, trykknapper, glidelåser, hekter,
belter, knapper, slips, kraver,
og trekke frem av ermer, håndvesker, lommer
et sammenkrøllet prikket, stripet, blomstret, rutet
skjerf
med plutselig forlenget brukbarhet.

Wislawa Szymborska

Stafetten går videre til
Stine Hynne i Skien,
en engasjert, klok
og hjertevarm kollega